

Týždeň Daga Daniša: Covid pasy ako nástroj nátlaku a symbol kontroly. Pápež len pre očkovaných je hanebnosť

- CZ24 News | 24. července 2021

1. „Telefón, kľúče, doklady...”

Začneme tým, čo sa nestalo. No skôr či neskôr sa zrejme stane. Parlament má schváliť zákon, ktorým sa zavedú tzv. covid pasy. Osobné doklady 21. storočia, bez ktorých sa nedostanete medzi ľudí.

Má sa to udiť cez drobnú, [jednovetovú zmenu zákona](#) o ochrane verejného zdravia. Zmena umožní Mikasovi, aby sa na náš vstup do obchodov, reštaurácií, kostolov vyžadoval covid pas. Vraj dočasne, no väčšina Mikasových vyhlášok dočasnosť opatrení definovala slovami „do odvolania”...

Na osekание našich práv a slobôd už nebude potrebný časovo ohraničený núdzový stav ani mimoriadne rozhodnutie a zdôvodnenie vlády (ako to kedysi, v ére slobody, predpokladala ústava, zákony a listiny práv). Postačí pokyn jediného úradníka.

Covid pas má byť ďalším nástrojom, ktorým si budú „authority“ vynucovať podriadenosť spoločnosti, disciplínu a kontrolu pohybu. Bude symbolom éry kontroly. Alebo éry posthumanizmu, kedy človek degraduje na „zariadenie“, pri ktorom sa bude pod hrozbou nevolníctva vyžadovať pravidelný update systému (aktualizácia softvéru).

O covid pas sa budeme musieť pravidelne starať. Buď sústavným (každoročným) očkovaním novou mRNA či GMO vakcínou, alebo testovaním. Alebo aktuálnym potvrdením o prekonaní covidu. Kto zaváha, ten bude „autoritami“ exkomunikovaný. Skončí v kliatbe. Až dovtedy, kým sa opäť nepodvolí.

Ak by sa tieto bezprecedentné zásahy diali v záujme verejného zdravia, bolo by to pochopiteľné. Lenže - o to nejde. Tieto prelomové zmeny prichádzajú v čase, keď je pandémie na ústupe. A keď nový koronavírus zmutoval do podoby, v ktorej je infekčnejší, no pravdepodobne aj oveľa menej nebezpečný (smrtnosť klesá aj medzi nazaočkovanými a prejavy ochorenia sú väčšinou menej dramatické).

Napokon, ani samotný predkladateľ zákona, minister zdravotníctva, sa netají tým, že mu nejde o izoláciu infekčných, ale len o zvýšenie miery očkovanosti.

[V dôvodovej správe](#) sa píše toto: „Očkovanie chráni v prvom rade zaočkovaného pred ochorením alebo jeho ťažkým priebehom, nevypovedá primárne o potenciálnej infekčnosti alebo neinfekčnosti osoby voči tretím osobám. Čiže ani dosahovaním legitímneho cieľa ochrany zdravia tretích osôb sa nedá primárne argumentovať”.

Áno, vidíte dobre. Lengvarský osobne priznáva, že toto je dôvod, prečo sa zatiaľ benefity pre očkovaných nemôžu presadzovať len cez vyhlášku, ale je potrebný zákon, ktorý také niečo Mikasovi povolí. Inými slovami, novela zákona má umožniť aj také výhody pre zaočkovaných, ktoré nemajú logiku pri epidemických opatreniach, pretože vakcíny nebránia novej infekcii a jej šíreniu.

Záver: vakcíny síce spoločnosti nevedia zabezpečiť ochranu pred šírením vírusu, no vedia poslúžiť ako „pripustka k službám“ (čo tiež natvrdo priznáva dôvodová správa k návrhu zákona). Vakcína je predsa sloboda. Presnejšie: vykúpenie z vyhnanstva.

Argument, že vakcinácia je v boji s pandémiou aj tak dôležitá, lebo znižuje riziko vážnych následkov ochorenia a tým aj riziko preťažovania nemocníc a lockdownov, samozrejme platí. No treba dodať, že potom stačí program pravidelného (každoročného) covid očkovania cieľiť na rizikové skupiny. Nie paušálne na všetkých, vrátane zdravých mladých ľudí a malých detí. Nemecko a Británia zvolili opatrný prístup a očkovať chcú len úzku skupinu detí, ktorým hrozí komplikovaný priebeh ochorenia...

Riešením by mala byť ochrana zraniteľných skupín, prevažne seniorov (indikovaným očkovaním), dostupnosť testovania, karanténne opatrenia pre tých, ktorí sa vracajú z rizikových krajín (ako rozhodol Ústavný súd). A predovšetkým: zásahy do práv a slobôd by mali byť aj ďalej podmienené režimom núdzového stavu a rozhodovaním vlády a parlamentu.

Lebo to, čo presadzuje Lengvarský, je vlastne možnosť trvalého lockdownu bez núdzového stavu, z ktorého sa budeme musieť dokola, pravidelne vykupovať „pripustkami“ a „odpustkami“.

2. Pápež očkovaných

Argumentáciu ministra z dôvodovej správy o tom, že aj očkovaní môžu byť infekční, teda môžu šíriť vírus, si treba zapamätať. Takisto si treba zapamätať priznanie, že výhody pre očkovaných sa nemajú riešiť vyhláškou, ktorá ešte nemá oporu v upravenom zákone. Zide sa to pri rozhodovaní sporov v ďalších polemikách.

Napríklad v tej o režime na hraniciach, kde pokračujú verejné protesty. Máme tu výhody a karanténne výnimky pre očkovaných, hoci aj tí môžu byť infekční. A deje sa to bez opory v zákone, iba vyhláškou (nový zákon, ktorý má umožniť sporné výhody pre očkovaných, predsa neplatí).

Lengvarský s Kolíkovou dali samým sebe šach mat.

Blahoželáme.

To isté platí o návšteve pápeža na Slovensku. Minister si vynútil, že na zhromaždenia môžu prísť len očkovaní. Hoci testy s negatívnym výsledkom sú silnejšou ochranou pred šírením vírusu na masových akciách.

Spôsob, akým si Langvarský vynucuje očkovanie - a očkovacie pasy, ku ktorým to všetko smeruje, je nielen právne sporný, ale predovšetkým hanebný.

Práve rozdeľovanie spoločnosti na privilegovaných a vyhnancov je najväčšie zlo, ktoré priniesla pandemická éra. Zasahuje a trhá takmer každú rodinu, väčšiu firmu, každú cirkev, každú generáciu...

Ak sa bude konflikt medzi očkovanými a neočkovanými ďalej stupňovať a ak sa nepodarí nájsť cestu k vzájomnému rešpektu a k pravidlám, ktoré obnovia rovnováhu, tak sa nám to škaredo vráti. Škody spôsobené vírusom budú násobne menšie než škody spôsobené strachom, agresivitou, štátnymi kampaniami proti neočkovaným a demoláciou práva.

3. Milan Lasica

V prehľade týždňa nemôžeme obísť smutnú správu o smrti Milana Lasicu.

Milan Lasica nás sprevádzal dejinami desaťročia - cez šesťdesiate roky, normalizáciu, November, cez česko-slovenské spory, éru Mečiara, Dzurindu, Fica... Robil to ako skvelý textár, herec, spevák, komik. A hlavne ako intelektuál s charakterom a jasnými postojmi, ktorý dokázal trefne, prísne a zároveň s príjemnou eleganciou glosovať všetko, čo sa javilo ako dôležité.

V Milanovi Lasicovi sa vzácnym spôsobom spájali dve danosti, ktoré vedel celý život rozvíjať a posúvať: humor a vznešenosť.

Aj vďaka tomu mal autoritu a rešpekt nielen medzi „svojimi“, ale tiež medzi tými, ktorí s jeho kozmopolitným svetonázorom polemizovali.

Niektorí o textoch a slovách Lasicu tvrdia, že sú skeptické. Nie sú. Sú skôr kritické a zároveň dôvtipné a silné. Napríklad ako skladba Bolo nás jedenásť, ktorá veľmi poeticky vystihuje mäkkú povahu človeka a ľudského spoločenstva. A osud toho, ktorý prejavil najmenej pružnosti.

Mužov ako Milan Lasica býva v každej ére a v každej generácii len zopár. Občas aj menej ako jeden. Bude chýbať.

4. Americký Nord Stream II

Spojené štáty v stredu oznámili, že po rokoch obštrukcií dosiahli dohodu s Nemeckom o plynovode Nord Stream II.

Táto správa si vyžaduje malé spresnenie. Dohodu zrejme Spojené štáty dosiahli pri nedávnych rokovaníach s Putinom (Biden a Putin sa dohodli, že infraštruktúrne projekty nebudú predmetom konfliktov). Nie s Merkelovou, ktorej len oznámili podmienky.

Dohoda chladne akceptuje realitu. Teda fakt, že Rusi napriek politickému odporu, obchodným obštrukciám a sankciám plynovod dokončili. Nemecko sa však zaväzuje, že ak Rusi príliš priškrtia centrálny tranzit cez Ukrajinu, prídu sankcie. Teda: Nemecko musí potrestať Rusko, ak bude preferovať dodávky cez Nord Stream II priamo do Nemecka namiesto dodávok cez konkurenčný ukrajinský plynovod.

Merkelová vyzerala pri rokovaníach s Bidenom trochu pokrčená.

Na dohodách o európskych projektoch, ktoré oznamujú Spojené štáty, je zvláštne, že vôbec existujú.

Plynovod Nord Stream II si pôvodne dohodlo Rusko s Nemeckom. Formálne dva suverénne štáty. Nechceli, aby boli dodávky plynu pre Európu závislé od nie veľmi stabilnej Ukrajiny.

Reálne je však z tejto dvojice suverénny len jeden štát. Ten druhý má vo zvyku od roku 1945 robiť to, čo sa mu povie. In English.

Podobne ako k Nemecku sa Spojené štáty správajú aj k iným štátom Európy. Napríklad k Ukrajine.

Irónia osudu zariadila, že americkú dohodu o európskom projekte Nord Stream II oznámila Victoria Nulandová.

Nulandová je americká diplomatka, ktorá sa v roku 2014, po úniku [nahrávky telefonického rozhovoru](#) o zostavovaní novej ukrajinskej vlády, preslávila výrokom „fuck the EU“. To však nebolo na telefonáte najpodstatnejšie.

Prepisy ukazujú, že Nulandová nechcela v ukrajinskej vláde Klička. Nechcel to ani americký veľvyslanec, s ktorým telefonovala: „nech ďalej robí politické domáce úlohy mimo vlády“. Muž, ktorého Američania preferovali do vlády, sa volal Jaceňuk.

Výsledok poznáme. Jaceňuk sa stal novým ukrajinským premiérom. Kličko si robil domáce úlohy mimo vlády.

Viceprezident, ktorý bol poverený riadením ukrajinských záležitostí, sa vtedy volal Joe Biden. Ukrajinských lídrov ubezpečoval, že ich v konflikte s Ruskom vždy podrží.

Ukrajina a Poľsko dnes neskrývajú z rozhodnutia Spojených štátov sklamanie. Vytvára podľa nich „politické, vojenské a energetické hrozby pre Ukrajinu a pre strednú Európu“. Ukrajina a Poľsko vyhlásili, že budú bojovať proti spusteniu Nord Stream II aj bez Spojených štátov a Nemecka.

Tento príbeh je smutný, ale aj pekný.

Vždy je krásne a dojímavé, ak sa dvaja obetovaní pešiáci chytia za ruky.

Autor: Dag Daniš